

Arrest

nr. 212 215 van 12 november 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VAN BRAEKEL
Duboisstraat 48/2
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 20 april 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 maart 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 november 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. VAN BRAEKEL, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Georgisch staatsburger te zijn van gemengd Georgisch-Ossetische origine. U bent afkomstig uit Gori in Georgië, maar vroeger had uw gezin ook een huis in Nuli in Zuid-Ossetië.

Omwille van uw half-Georgische origine werd u in Zuid-Ossetië regelmatig uitgescholden, waardoor u was genoodzaakt om niet meer naar Ossetië te gaan. Hierdoor zijn deze problemen dan ook opgehouden.

Voor de oorlog in 2008 begon studeerde u financiën aan de universiteit van Gori, maar door de oorlog hebt u uw studies niet kunnen afmaken. Door diezelfde oorlog raakte u uw huis in Nuli kwijt en werd uw

woning in Gori gebombardeerd, waardoor u met het hele gezin, zijnde u, uw ouders en uw broer sindsdien in de enige kamer van jullie gebombardeerde huis die nog enigszins bewoonbaar was hebt gewoond. U kluste wat bij als schilder in een klooster waar u ook af en toe verbleef en werkte soms in de bouw, maar financieel hadden jullie het niet breed.

Tijdens de oorlog in 2008 werd u op een dag benaderd door enkele Georgische soldaten, B. (...), Z. (...) en R. (...). Zij hadden van hun overste S. (...) de opdracht gekregen om naar een bepaalde plaats op de grens tussen Ossetië en Rusland te gaan van waaruit zij de Russen, Kazachen en Ossetiërs zouden kunnen aanvallen. Zij vroegen u de weg naar deze plaats, maar omdat u niet wilde dat mensen zouden sterven door uw schuld, hebt u de weg niet getoond en werd de oorlog verloren door de Georgiërs. Dit werd u erg kwalijk genomen. U werd een verrader genoemd en doorheen de jaren werd u talloze keren door diezelfde soldaten lastig gevallen en in elkaar geslagen. Omdat u die martelingen beu was, bent u in 2009 een eerste keer uit Georgië gevlucht en bent u in het geheim in Turkije gaan werken in de bouwsector waar u in de zomer van 2007 ook al eens had gewerkt. U verbleef een drietal maanden in Turkije, maar omdat u er niet genoeg geld verdiende, bent u naar Georgië teruggekeerd. Uw situatie was er echter zo precair dat u genoodzaakt was om regelmatig in een klooster te verblijven. Elke keer wanneer u terug in Gori kwam, werd dit namelijk doorgegeven aan B. (...), Z. (...) en R. (...) en werd u door hen bedreigd, geïntimideerd, lastig gevallen en vaak ook fysiek aangevallen.

In 2010 kwam het zelfs zo ver dat u een jaar lang in de gevangenis hebt gezeten op basis van valse beschuldigingen van diefstal. U verklaart dat u in een plaats voor sportwedstrijden een gsm-toestel had geleend van ene L. K. (...), maar dat u L. (...) niet meer zag toen u hem zijn gsm wilde teruggeven. U liet vervolgens uw adres achter bij de zaakvoerder van de goktent, zodat L. (...) contact met u zou kunnen opnemen als hij zijn gsm terug wilde en nam vervolgens het gsm-toestel mee naar huis. L. (...) werkte echter ook voor het Georgische leger en bleek banden te hebben met B. (...), Z. (...) en R. (...), waardoor u hiervoor naar de gevangenis moest. Daarbij komt dat L. (...) zijn oog had laten vallen op N. M. (...), een meisje waar u een relatie mee had. L. (...), in samenwerking met B. (...), Z. (...) en R. (...), dreigde ermee u te vermoorden als u N. (...) niet met rust zou laten.

In de jaren hierna werd u nog steeds opnieuw lastiggevallen, zelfs uw broer werd bij uw problemen betrokken en werd eveneens bedreigd. Hij werd zelfs ontvoerd toen u ermee had gedreigd om klacht in te dienen tegen uw belagers. Uiteindelijk werd hij vrijgelaten na bemiddeling van een advocaat en nadat u had beloofd om toch geen klacht in te dienen tegen B. (...), Z. (...) en R. (...).

Uw problemen hielden na al die jaren maar niet op, waardoor u in de zomer van 2017 overeenkwam met uw vervolgers dat u Georgië zou verlaten en dat zij u de tijd zouden geven om uw documenten voor uw vertrek te regelen. Uw verkreeg een nieuw Georgisch paspoort en een nieuw rijbewijs en bent vervolgens op 16 september 2017 per vliegtuig naar Athene gereisd. Daar hebt u drie maanden bij een vriend verbleven om uiteindelijk naar België door te reizen. Op 15 december 2017 hebt u asiel aangevraagd bij de Belgische autoriteiten.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten neer: uw Georgisch paspoort, uw rijbewijs, enkele foto's van uw huis, kopieën van medische attesten en een kopie van een vonnis van de rechtbank.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst hebt verlaten omwille van problemen met enkele Georgische overheidsmedewerkers aan wie u tijdens de oorlog in 2008 de weg niet hebt getoond. Door deze actie beschouwen zij u als een verrader en werd u jarenlang door hen lastiggevallen en vervolgd. Op basis van uw verklaringen moet echter worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd uw relaas en uw vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u wel erg lang hebt gewacht alvorens u de beslissing hebt genomen om uw land van herkomst definitief te verlaten. U verklaart dat u in 2009 een eerste keer uw land bent ontvlucht omdat u er ernstig werd vervolgd (CGVS p.5,6) en dat u naar Turkije bent gegaan om er te werken in de bouwsector. Omdat u er echter te weinig geld verdiende, bent u maar naar Georgië teruggekeerd. Hierna hebt u maar liefst bijna acht jaar gewacht om opnieuw uw land te verlaten, terwijl volgens uw verklaringen de vervolging waaraan u werd blootgesteld geenszins was opgehouden te bestaan. Op 18 juli 2017 hebt u dan een Georgisch paspoort verkregen waarmee u naar het buitenland kon vertrekken, maar toch hebt u nog tot 16 september 2017, twee maanden later, gewacht om effectief uw land te ontvluchten. U reisde naar Griekenland, maar vroeg pas drie maanden later, op 15 december 2017 voor het eerst asiel aan in een Europees land. De vaststelling dat u eerst jarenlang hebt gewacht om uw land te verlaten en u het vervolgens nog eens maanden hebt laten aanslepen vooraleer u effectief om internationale bescherming hebt verzocht, doet ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw nood aan internationale bescherming. U verklaart dat u uw land niet eerder kon verlaten, omdat uw ouders veel zorgen nodig hadden (CGVS p.7,17). Gevraagd wat er dan recent was veranderd dat u dit keer wel het land kon verlaten, geeft u aan dat uw broer nu voor uw ouders zorgt, terwijl hij vroeger afwisselend in Turkije en Georgië was (CGVS p.17). Er moet echter

worden opgemerkt dat u eerder had verklaard dat uw broer nog steeds afwisselend in Georgië en Turkije verblijft. Dat hij een visum voor zes maanden voor Turkije heeft en dat hij, als dat visum om is, even naar Georgië terug komt en daarna weer voor zes maanden naar Turkije gaat (CGVS p.7). Uw bewering dat u niet eerder uit Georgië kon vertrekken omwille van de zorg voor uw ouders terwijl uw broer nu voor hen zorgt volstaat aldus niet. Geenszins blijkt immers dat de situatie van uw broer recent ingrijpend is veranderd.

Daarnaast legt u allerm minst eenduidige verklaringen af over de directe aanleiding voor uw vertrek uit uw land. U verklaarde meermaals dat u jarenlang werd bedreigd, onderdrukt, geïntimideerd en geterroriseerd, maar welk incident dan voor u de spreekwoordelijke druppel was die de emmer deed overlopen, maakt u niet concreet. Aanvankelijk verklaarde u dat het laatste incident dat u hebt meegemaakt in Georgië was dat u werd beschuldigd van verraad (CGVS p.10) om later dan weer te beweren dat het laatste concrete incident in december 2016 had plaatsgevonden, dat u naar de winkel ging om iets te kopen voor uw ouders en dat u door L. (...), B. (...) en een paar handlangers met een metalen draad werd geslagen (CGVS p.15). Nog later had u het dan over een incident drie maanden voor uw vertrek naar Griekenland, dat moet dus in juni 2017 zijn geweest, waarbij u door een auto werd meegenomen en werd bespuwd, beledigd en uitgescholden (CGVS p.18). Dergelijke weinig samenhangende en ronduit tegenstrijdige verklaringen brengen de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder ernstige schade toe.

Vervolgens legt u weinig coherente verklaringen af over de pogingen die u hebt ondernomen om bescherming te krijgen in uw land van herkomst, waardoor het CGVS van oordeel is dat u hier onvoldoende beroep op hebt gedaan. Van een asielzoeker kan echter redelijkerwijs worden verwacht om eerst beroep te doen op nationale bescherming vooraleer hij aanspraak kan maken op internationale bescherming. Uit de COI waarover het Commissariaatgeneraal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, blijkt dat Georgië beschikt over een goed uitgebouwd rechtssysteem van hoven en rechtbanken. Iedere persoon die van mening is dat zijn rechten zijn geschonden heeft de mogelijkheid om zich tot deze rechtsorganen te wenden. Het rechtssysteem in Georgië is in transitie en de autoriteiten hebben een strategisch plan uitgerold om voor de toekomst zo hoog mogelijke garanties in te bouwen. Er kan worden gesteld dat sinds de politieke omwenteling in de herfst van 2012 heel wat vooruitgang is geboekt op het vlak van het bieden van effectieve bescherming. Heel wat structurele initiatieven die in de praktijk gezorgd hebben voor een grotere onafhankelijkheid en professionalisering van de rechterlijke macht zijn reeds genomen. In het algemeen kan gesteld worden dat bescherming wordt geboden door de Georgische autoriteiten zonder onderscheid van etnie, behoudens enkele specifieke situaties. Er kan bijgevolg verwacht worden dat u aantoonde dat u bescherming gezocht heeft, maar deze niet gekregen heeft. U slaagt hier echter niet in. Zo beweerde u aanvankelijk dat u nooit klacht hebt ingediend, omdat dat gewoon geen zin had om dan later aan te geven dat u wel verschillende keren hebt geprobeerd om klacht in te dienen, maar dat het u niet is gelukt. U beweerde eerst dat u drie keer hebt geprobeerd om klacht in te dienen, maar dat er bij uw eerste poging om klacht in te dienen werd gevraagd naar bewijzen van wat u was overkomen, dewelke u niet had en dat er bij de tweede keer mensen bij u zijn langsgekomen die u hebben overtuigd om toch geen klacht in te dienen (CGVS p.12). Later zei u dan weer dat u er slechts één keer mee hebt gedreigd om klacht in te dienen, maar dat hierna uw broer werd ontvoerd en met de dood werd bedreigd. Pas toen u uw dreigement om klacht in te dienen hebt laten vallen, werd uw broer vrijgelaten (CGVS p.14). Nog later beweerde u dan weer dat u twee keer effectief klacht hebt ingediend om dan direct hierna toch weer tot het besluit te komen dat u dat niet hebt gedaan, dat u een keer bij de politie werd gevraagd naar bewijzen van uw problemen, dat u een andere keer een brief in uw tuin vond waarin stond dat u uw klacht moest intrekken en dat u een andere keer na tussenkomst van uw advocaat had besloten om toch geen klacht in te dienen (CGVS p.16,17). Ook zou u een keer bij het hoofd van de politieafdeling thuis zijn langs geweest, maar hij wilde u ook niet helpen, hij adviseerde u enkel om Georgië te verlaten (CGVS p.17). Deze verklaringen kunnen bezwaarlijk als eenduidig en coherent worden beschouwd. Echter, uit uw weinig coherente verklaringen over het al dan niet indienen van een klacht valt duidelijk af te leiden dat uw vervolgers meerdere pogingen hebben ondernomen om u te verhinderen een klacht in te dienen bij de Georgische autoriteiten, zij lieten dreigbrieven achter in uw tuin, spraken u direct aan en ontvoerden zelfs uw broer. Hieruit kan logischerwijs worden afgeleid dat uw vervolgers verwachtten dat een strafklacht effectief tot een resultaat zou leiden en dat er dus wel degelijk bescherming voorhanden is in uw land van herkomst in uw geval. Dat u hier geen gebruik van hebt gemaakt, wordt u kwalijk genomen.

Wat uw bewering betreft dat u altijd onderdrukt bent geweest, dat men in Georgië zei dat u een Ossetiër was en een verrader en dat u het recht niet had om in Georgië te blijven en te wonen (CGVS p.4,14), dient te worden vastgesteld dat dergelijke zaken niet stroken met de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd. Uit deze informatie blijkt immers dat er geen beleid van discriminatie is, geen klimaat van raciale haat

bestaat, noch dat er sprake is van gevallen van vervolging louter omwille van de Ossetische origine, noch dat bescherming omwille van de Ossetische origine wordt ontzegd. Bovendien brengt u geen overtuigende elementen aan die er op wijzen dat u een uitzondering zou zijn. Wat uw problemen in Ossetië omwille van uw Georgische origine betreft, moet worden benadrukt dat u zelf aangaf dat deze problemen zijn opgehouden te bestaan toen u niet langer naar Ossetië ging (CGVS p.5).

De documenten die u neerlegt zijn niet van die aard dat ze de bovenstaande conclusies kunnen wijzigen. Het vonnis van de Georgische rechtbank toont aan dat u in 2010 tot één jaar gevangenisstraf werd veroordeeld wegens diefstal. Geenszins kan hieruit echter worden afgeleid dat u actueel het slachtoffer bent van ernstige vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zoals u zelf beweert. Over de foto's die u neerlegde verklaart u dat deze bouwval uw woning betreft. Op geen enkele manier kan dit echter objectief uit deze foto's worden afgeleid. Bovendien geven deze beelden geen enkele verdere informatie over de concrete vervolgingsfeiten die u in uw land van herkomst zou hebben meegemaakt. Uw paspoort en uw rijbewijs betreffen louter uw persoonsgegevens die niet worden betwist. Uit de medische attesten die u neerlegt valt af te leiden dat u aan longproblemen en astma lijdt. Medische redenen houden echter geen verband met de criteria bepaald bij artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. U dient zich voor de beoordeling van deze medische elementen richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag voor een machtiging tot verblijf gericht aan de Minister of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980.

Tot slot blijkt uit uw verklaringen dus niet dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel beroept verzoekende partij zich op de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel. In een tweede middel haalt verzoekende partij de schending aan van artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de materiële motiveringsplicht en van het zorgvuldigheidsbeginsel. In een derde en laatste middel roept verzoekende partij de schending in van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad is van oordeel dat deze middelen ten gevolge van samenhang gezamenlijk behandeld dienen te worden.

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het tweede middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming rust in beginsel op de verzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn verzoek gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient

de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (vgl. RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.3. Daar waar verzoekende partij oppert dat de motieven van de bestreden beslissing “*niet getuigen van een zorgvuldige afweging van de betrokken belangen*”, wijst de Raad erop dat het verwerende partij in haar declaratieve opdracht enkel toekomt na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder voormelde zeer specifieke declaratieve bevoegdheid van verwerende partij.

2.2.4. Wat betreft de opmerking van verzoekende partij als zou de *protection officer* tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal niet onpartijdig zijn en misplaatst woordgebruik hanteren, waarbij zij citeert uit het gehoorverslag dat zij als bijlage bij haar verzoekschrift voegt (bijlage 7), is de Raad van oordeel dat dit geenszins blijkt uit het gehoorverslag en de motivering van de bestreden beslissing. Een ambtenaar van het Commissariaat-generaal heeft trouwens geen enkel belang bij de aard van de beslissing die de commissaris-generaal neemt, waardoor niet ingezien kan worden hoe deze aangestelde *in casu* bevooroordeeld zou zijn geweest. Dat men tijdens het gehoor bepaalde kritische vragen stelt teneinde meer duidelijkheid te bekomen over bepaalde aspecten van het asielrelaas en/of de betrokkene confronteert met bepaalde ongeloofwaardige elementen in het asielrelaas, wil niet zeggen dat er sprake is van partijdigheid of vooringenomenheid. Wat betreft de rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarnaar verzoekende partij in dit verband verwijst, wijst de Raad erop dat het geciteerde arrest een individueel geval betreft en geen bindende precedentwaarde heeft.

2.2.5. Aangaande de opmerking van verzoekende partij dat haar gehoor op het Commissariaat-generaal niet op een gestructureerde wijze verliep, hetgeen ook haar advocaat opviel nu deze in de door haar tijdens het gehoor genomen notities vermeldde dat de *protection officer* van “*hak op tak*” ging (zie bijlage 8 van het verzoekschrift), bemerkt de Raad evenwel dat het gegeven dat het gehoor niet op een “*gestructureerde wijze*” verliep en dat bij momenten het onderwerp van de gestelde vragen afwisselde, verzoekende partij niet mag verhinderen de gestelde vragen correct te beantwoorden en coherente en eenduidige verklaringen af te leggen over de gebeurtenissen die zij zelf meemaakte. Dat de vastgestelde incoherenties en tegenstrijdigheden te wijten zouden zijn aan de vraagstelling tijdens haar gehoor, zoals verzoekende partij meent in haar verzoekschrift, toont verzoekende partij geenszins *in concreto* aan.

2.2.6.1. In verband met de motivering in de bestreden beslissing dat zij allerm minst eenduidige verklaringen aflegt over de directe aanleiding voor haar vertrek uit haar land, stelt verzoekende partij dat zij verklaard heeft dat zij haar land heeft verlaten omdat zij (i) beschuldigd werd van verraad, (ii) in december 2016 met een metalen draad werd geslagen door haar belagers en (iii) in juni 2017 plots in een auto werd gesleurd, bespuwd, beschimpt en uitgescholden. Deze verklaringen zijn geenszins tegenstrijdig aangezien deze gebeurtenissen elkaar opvolgen en allemaal hebben bijgedragen aan haar vlucht uit haar land van herkomst.

2.2.6.2. De Raad is evenwel van oordeel dat bovenstaande uitleg geenszins kan overtuigen nu verzoekende partij tijdens haar gehoor op het Commissariaat-generaal meermaals uitdrukkelijk gevraagd werd het laatste incident op te noemen dat gebeurde in Georgië en dat haar deed besluiten Georgië te verlaten (administratief dossier, stuk 6, gehoorverslag CGVS, p. 10 en 15). De Raad wijst erop dat verzoekende partij aanvankelijk verklaarde dat het laatste incident dat zij meegemaakt heeft in Georgië was dat zij beschuldigd werd van verraad (gehoorverslag CGVS, p. 10), om dan weer te stellen

dat het laatste concrete incident in december 2016 had plaatsgevonden, dat zij toen naar de winkel ging om iets te kopen voor haar ouders en dat zij door L., B. en een paar handlangers met een metalen draad werd geslagen (gehoorverslag CGVS, p. 15). Wanneer zij later tijdens haar gehoor gevraagd wordt of er tussen dit incident in december 2016 en haar vertrek dan niets meer gebeurd is, haalt zij plots nog een incident aan drie maanden voor haar vertrek naar Griekenland, dus in juni 2017, waarbij zij door een auto werd meegenomen en werd bespuwd, beledigd en uitgescholden (gehoorverslag CGVS, p. 18). De Raad treedt verwerende partij bij in de motivering dat dergelijke weinig samenhangende en ronduit tegenstrijdige verklaringen de geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoekende partij ernstige schade toebrengt.

2.2.7.1. Waar verwerende partij motiveert dat verzoekende partij weinig coherente verklaringen aflegt over de pogingen die zij heeft ondernomen om bescherming te krijgen in haar land van herkomst, stelt verzoekende partij dat: *"hij meerdere keren contact opgenomen (heeft) met de lokale politie om zijn probleem aan te geven. Het klopt dat de pogingen die verzoeker heeft gedaan om een effectieve klacht neer te leggen nooit gevolg hebben gehad. Immers was hij meerdere keren van plan een klacht neer te leggen maar durfde hij dit nooit uit schrik voor nog meer represailles van zijn belagers. Toen verzoeker het nodige had gedaan bij de politie om een klacht te gaan neerleggen, werd de broer van verzoeker ontvoerd als drukkmiddel om de klacht weer in te trekken. Verzoeker heeft dit uit bezorgdheid voor zijn broer dan ook gedaan. Omdat hij beseftte dat het geen zin heeft en bovendien gevaarlijk is een klacht in te dienen, ging verzoeker langs bij de plaatselijke politiefchef (...). Deze bevestigde aan verzoeker dat het geen nut had klacht neer te leggen, maar de enige oplossing was om te vluchten. Nooit kon verzoeker dus een werkelijke klacht neerleggen."*

2.2.7.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij zich met bovenstaand betoog beperkt tot het louter herhalen van één versie van haar verklaringen, hetgeen allerm minst volstaat om de vastgestelde incoherenties in haar verklaringen inzake haar pogingen om klacht in te dienen en inzake de vraag of zij effectief een klacht indiende, te weerleggen. Gelet op haar incoherente en allesbehalve eenduidige verklaringen dienaangaande, toont verzoekende partij geenszins aan dat zij een ernstige poging heeft ondernomen om bescherming te krijgen in haar land van herkomst. Waar zij stelt dat het geen nut had om klacht neer te leggen, bemerkt de Raad dat in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt dat uit het feit dat haar vervolgers blijkbaar meerdere pogingen hebben ondernomen om verzoekende partij te verhinderen een klacht in te dienen bij de Georgische autoriteiten, afgeleid kan worden dat haar vervolgers verwachtten dat een strafklacht effectief tot een resultaat zou leiden en dat er dus wel degelijk bescherming voorhanden is in haar land van herkomst in haar geval. Verzoekende partij geeft dan ook geen afdoende uitleg waarom zij uiteindelijk geen klacht heeft neergelegd. Evenwel is het precies de bedoeling van het indienen van een klacht om bescherming te krijgen tegen belagers en eventuele verdere problemen die zij zouden kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gesteld van de feiten kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend ook niet optreden. De Raad besluit dat verzoekende partij geenszins aannemelijk maakt dat zij voor de door haar voorgehouden problemen geen beroep kan doen op de bescherming vanwege de Georgische autoriteiten.

2.2.8. De Raad stelt verder nog vast dat verzoekende partij in haar verzoekschrift geheel nalaat de motivering in de bestreden beslissing dat de vaststelling dat verzoekende partij eerst jarenlang heeft gewacht om haar land te verlaten en zij het vervolgens nog eens maanden heeft laten aanslepen vooraleer zij effectief om internationale bescherming heeft verzocht ernstig afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van haar nood aan internationale bescherming met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Desbetreffende vaststelling blijft dan ook onverminderd overeind.

2.2.9. Waar verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift het attest inzake haar ademhalingsproblemen, het attest inzake haar gevangenisstraf en de foto's van haar huis voegt (bijlagen 4-6), stelt de Raad vast dat deze stukken zich reeds in het administratief dossier bevinden (administratief dossier, stuk 14, map documenten, docs 4, 5 en 7). Desbetreffende documenten, die reeds op het Commissariaat-generaal werden neergelegd door verzoekende partij ter staving van haar asielrelaas, werden reeds *in extenso* besproken door verwerende partij. Het louter opnieuw neerleggen van dezelfde stukken is echter niet van aard om de verschillende motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te stellen.

2.2.10. Wat betreft nog de als bijlage bij het verzoekschrift gevoegde e-mail d.d. 13 maart 2018 van haar advocaat aan het Commissariaat-generaal (bijlage 9), stelt de Raad vast dat deze e-mail, die zich tevens in het administratief dossier bevindt (administratief dossier, stuk 5), louter aantoon dat de

advocaat van verzoekende partij op 13 maart 2018 foto's en documenten heeft overgemaakt aan het Commissariaat-generaal.

2.2.11. Gelet op wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij noch aanspraak kan maken op de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch op de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van voormelde wet, aangezien aan haar voorgehouden problematiek geen geloof kan worden gehecht en, indien al geloof kan worden gehecht aan haar verklaringen met betrekking tot de problemen die zij zou hebben gekend met enkele Georgische overheidsmedewerkers aan wie zij tijdens de oorlog in 2008 de weg niet heeft getoond, *quod non*, verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij niet zou kunnen rekenen op de bescherming vanwege de Georgische autoriteiten.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. Verzoekende partij toont evenwel niet aan dat er in Georgië een situatie heerst van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict die een ernstige bedreiging van haar leven of haar persoon impliceert.

2.2.12. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 14 en 15), en dat verzoekende partij tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal d.d. 8 maart 2018 de kans kreeg om de redenen van haar verzoek om internationale bescherming omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Georgisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.13. De middelen zijn ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf november tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT